

konkret tilfælde skal ind og vurdere, hvilke mekanismer de mener er mest effektive. Det her er jo et redskab, som man kan bruge, hvis man føler, at dialogen sådan set ikke bliver modsvaret. Så kan man sige til forældrene: Hvis I ikke sørger for, at jeres børn er hjemme til et vist tidspunkt, hvis I ikke sørger for, at jeres børn ikke hænger ud med andre ungdomsbander på gaden, kan det have konsekvenser. Det er jo ikke sådan, at man går ind og fratager en familie børnechecken, uden at der har været en forudgående dialog, hvor der jo så netop har været nogle forskellige initiativer.

Men jeg tror på, at en god socialpolitik altid både skal rumme nogle konsekvente forslag og selvfølgelig også nogle muligheder for dialog, og det kan jeg ikke se at det her forslag ikke lægger op til. Og jeg kan sådan set heller ikke se, at det er i modstrid med de faglige bemærkninger og kommentarer, der kommer.

Kl. 11:08

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:08

Line Barfod (EL):

Det var jo noget af det, der blev advaret imod på høringen, og som Bettina Post, formanden for Socialrådgiverforeningen, også har et indlæg om i dag i Politiken, hvor hun advarer imod, at det er lovsjusk, og at det er i modstrid med den viden, man har.

Problemet er jo, at hvis man bare går ind og siger til forældrene, at de skal gøre sådan og sådan, og hvis ikke de gør det, bliver de trukket i børnechecken – og vi taler om forældre, der i forvejen ofte ikke har penge nok til at betale husleje, købe mad, medicin osv. til deres børn – så er der altså ikke meget dialog i det. Det, de har brug for i stedet, er at få noget hjælp til, hvad det helt konkret er, de skal gøre, hvordan det er, de skal prøve at få deres unge til at gøre det, som samfundet gerne vil have de skal gøre. Det er der brug for hjælp til. Det er det, man er i gang med nogle steder. Det synes jeg Venstre burde støtte op om i stedet for bare at komme med sådan et paradeforslag, som reelt ikke hjælper særlig meget.

Kl. 11:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:09

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo netop det, vi i høj grad støtter op om. Det her er et redskab, som socialrådgiverne kan

vælge at bruge, og jeg synes da, det er en faglig undervurdering af det arbejde, som socialrådgiverne gør, hvis man bare tror, at deres behandling består i: Så gør I bare sådan og sådan og sådan.

Det her er ét redskab, man kan bruge – selvfølgelig i en lang dialog, hvor man jo også kan have folk, der kommer ud og hjælper familien. Man kan sætte forældrene på forældrekursus; man kan tage en lang række initiativer netop for at forbedre forældrenes forældreevne, og det er jo et vigtigt resultat af det her. Det her er jo noget, der foregår i en dialog med den enkelte, hvor vi på alle måder skal sikre, at det bliver sådan, at forældrene påtager sig ansvaret. I den lykkelige situation bliver det jo slet ikke nødvendigt at fratage forældrene de offentlige ydelser, men det kan jo være en trussel, som vi også ved har virket i de andre tilfælde, hvor man har brugt det. Men det skal selvfølgelig vurderes, i hvilke tilfælde det kan være gavnligt, og i hvilke tilfælde det ikke kan være gavnligt.

Kl. 11:10

Formanden:

Så er det fru Marianne Jelved, kort bemærkning.

Kl. 11:10

Marianne Jelved (RV):

Jeg var lige ved at opleve ørerne falde af, da jeg hørte fru Ellen Trane Nørby sige, at det her var et redskab, som socialrådgiverne kunne vælge at bruge. Det fremgår da af lovforslaget, at det her er en *skal*-lov. Man *kan* allerede gøre de ting, der står i det her lovforslag, men nu *skal* man gøre det. Så det kan da ikke være et redskab, som man kan vælge at bruge. Folketinget går ind og siger, hvad socialrådgiverne skal gøre i bestemte situationer – som der i øvrigt er totalt uklar retssikkerhed omkring. Er det ikke korrekt?

Kl. 11:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Ellen Trane Nørby (V):

Jo, som der står, skal man gøre det i de tilfælde, hvor det er relevant. Derfor skal man selvfølgelig lave en vurdering af, hvornår der er et relevant tilfælde, og der kan jo være mange forskellige former for relevante tilfælde. Jeg har en klar forventning om, at kommunerne også tager den her opgave seriøst og sørger for, at der er en opfølgning. Det her handler jo i høj grad om, at man skal gå ind og kigge på den enkelte familie, på den enkelte unge eller på den enkelte forælder og se, hvor det er, man skal hjælpe eller un-